

Cambridge Papers

LEGEA DRAGOSTEI

David McIlroy

LEGEA DRAGOSTEI

David McIlroy

Articol publicat în seria *Cambridge Papers*

Iunie 2008

Traducător: Elena Neagoe

Centrul de Educație Creștină și Cultură Contemporană
Areopagus

Timișoara 2016

Originally published in *Cambridge Papers* series,
by The Jubilee Centre (Cambridge, U.K.) under the title
The law of love

Volume 17, Number 2, June 2008.

© Dr David Mcllroy, 2008

All rights reserved.

Published with permission of The Jubilee Centre,
3 Hooper Street, Cambridge, CB1 2NZ, UK

www.jubilee-centre.org

Charity Registration Number 288783.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune,
sub titlul

LEGEA DRAGOSTEI

de David Mcllroy,

apărută sub egida Centrului Areopagus din Timișoara

Calea Martirilor nr. 104

www.areopagus.ro

cu sprijinul oferit de

Christian Political Foundation for Europe.

Începând cu anul 2011, activitățile desfășurate de CPFE sunt susținute financiar de către Parlamentul European. Responsabilitatea pentru orice comunicare sau publicație redactată de CPFE, sub orice formă sau prin orice mijloc, revine organizației CPFE. Parlamentul European nu este responsabil pentru modurile în care va fi folosită informația conținută aici.

Coordonator proiect:

Dr. Alexandru Neagoe

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în
limba română. Prima ediție în limba română.

Traducător: Elena Neagoe

Editor coordonator: Dr. Alexandru Neagoe

*Cu excepția unor situații când se specifică altfel, pentru
citatele biblice s-a folosit traducerea D. Cornilescu.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această
carte este permisă doar cu aprobarea în scris a
Centrului Areopagus din Timișoara. Dacă există vreo
discrepanță între versiunea engleză și cea română,
versiunea engleză are întâietate.*

„... astfel, dragostea deține autoritatea supremă și conturează legea”¹

„Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.” (Ioan 1:17)

„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia,” (2 Corinteni 3:17)

Rezumat

Biblia este clară cu privire la faptul că a-L iubi pe Dumnezeu presupune a-L asculta. A fi copii ai lui Dumnezeu presupune să căutăm să facem alegeri înțelepte cu privire la modul în care Dumnezeu vrea să trăim. Isus le poruncește urmașilor Săi să-L iubească pe Dumnezeu și pe aproapele lor. Pentru a vedea ce înseamnă acest lucru, urmașii Domnului Isus trebuie să ia în considerare ceea ce a revelat Dumnezeu în Tora despre ce înseamnă să-L iubești pe El și pe aproape, învățătura aceasta fiind împlinită, interpretată și exemplificată de Domnul Isus. Duhul Sfânt ne este dat pentru a ne ajuta să creștem în dragoste. Pentru a lua decizii înțelepte, trebuie să avem legea lui Dumnezeu în lăuntru nostru, să medităm asupra ei cu ajutorul Duhului Sfânt. În cer, împlinirea voinței lui Dumnezeu va fi a doua natură. Până atunci, meditarea la Cuvântul lui Dumnezeu este o parte indispensabilă pentru a discerne ceea ce înseamnă în practică să-L iubești pe Dumnezeu și pe aproapele.

Introducere

„Dacă Mă iubiți pe Mine, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15). Cuvintele rostite de Domnul Isus ucenicilor la Cina cea de Taină includ și adevărul incomod că există o legătură strânsă între dragostea pentru Isus și ascultarea poruncilor Lui. Ucenicii Săi de azi nu sunt atât de obișnuiți să se

gândească la o legătură între dragoste și ascultare sau între dragoste și lege.

Poate chiar și mai incomod decât aceasta este faptul că Domnul Isus a luat în serios Tora (legea lui Moise). El a provocat diverse interpretări contemporane ale ei, dar niciodată nu a invalidat-o.² Cum se împacă atitudinea lui Isus cu privire la Tora cu ceea ce pare a fi învățătura lui Pavel despre faptul că creștinii sunt eliberați de obligația de a urma învățăturile legii?³

Aceste întrebări nu sunt teoretice, ci sunt cât se poate de practice. Într-o economie puternic îndatorată, este interzicerea dobânzii lipsită de relevanță? Trebuie creștinii să pună deoparte o zi din șapte și să nu lucreze întreaga zi? Contează dacă un bărbat se căsătorește cu nepoata lui? Ce este greșit la faptul că bărbații se îmbracă cu haine de femei și femeile poartă haine de bărbați? Ar trebui creștinii să dea zeciuală? Trebuie creștinii să nu mănânce carne cu sânge în ea?⁴

Argumentul acestei lucrări este că toți creștinii ar trebui să mediteze la Legea lui Moise în lumina vieții și învățăturii Domnului Isus,⁵ sub călăuzirea Duhului Sfânt și să învețe din ea cum să-L iubească pe Dumnezeu și pe aproapele lor în zilele noastre.⁶

Iubirea față de Dumnezeu implică și iubirea față de legea Lui

De la un capăt la celălalt, Biblia spune clar că iubirea față de Dumnezeu presupune ascultarea de Dumnezeu. Dumnezeu invită omenirea să participe la comuniune strânsă cu El. În grădina Eden, Dumnezeu a umblat cu Adam în răcoarea zilei.⁷ Dumnezeu i-a dat lui Adam și porunci.⁸ Ascultarea de Dumnezeu i-ar fi permis lui Adam să se bucure de toate bunătățile din grădina Eden. Adam a fost chemat să-L asculte pe Dumnezeu pentru că

aceasta se aștepta de la oameni în relația lor de dragoste față Dumnezeu, lucru de care Dumnezeu a vrut ca Adam să se bucure. Aceasta ancorează ascultarea de Dumnezeu într-un context relațional, lucru care este esențial pentru viața umană.

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a urma legea lui Dumnezeu, așa cum a fost ea revelată poporului lui Dumnezeu.⁹ În zilele noastre, în vest, guvernele hiperactive schimbă constant regulile, iar noi ne gândim la lege ca la prescripții care trebuie luate în considerare în izolare. Tora este mult mai mult decât atât. Tora nu este doar o colecție de reguli individuale, nici un cod juridic comprehensiv. Tora conține cărțile Geneza, Exodul, Levitic, Numeri și Deuteronom care nu conțin doar legile lui Israel, ci și istorisiri despre cine este Israel ca popor, cum este Dumnezeul lor și cum ar trebui să trăiască ei.¹⁰ Poporul Israel este destinat să fie poporul lui Dumnezeu (Exod 19:6). Cele zece porunci și restul legii mozaice le arată cum trebuie să se comporte poporul lui Dumnezeu. Pentru poporul Israel din Vechiul Testament, Tora a fost legea lui Dumnezeu.

Tora a fost relațională în intenții. De aceea, așa cum a spus și Domnul Isus, Tora a fost construită în jurul a două porunci: porunca din Deuteronom 6:5 de a-L iubi pe Dumnezeu și porunca din Levitic 19:18 de a-l iubi pe aproape. Cele zece porunci exemplifică pe scurt ce înseamnă această iubire. Ele ne spun că Îl iubim pe Dumnezeu atunci când Îi suntem loiali doar Lui și nu-L reducem la imagini ale lucrurilor create, nu-l luăm Numele în deșert și punem regulat deoparte un timp pe săptămână când ne închinăm Lui în mod conștient. Cele zece porunci ne spun că ne iubim părinții atunci când îi cinștim, că ne iubim partenerii de viață atunci când le suntem credincioși și că ne iubim aproapele la nivelul cel mai de bază atunci când nu-l omorâm, când nu furăm de la el, când nu-l minșim, când suntem mulțumiți cu ce avem și nu poftim ce are aproapele

nostru. Această descriere a dragostei continuă să fie indispensabilă și în zilele noastre.

Tora, ca întreg, ne oferă o paradigmă care prezintă cum ar arăta dragostea față de Dumnezeu și față de aproape într-o anumită națiune pre-industrială din Evul Mediu antic.¹¹ Legea scrisă nu pretindea a fi comprehensivă. Ea a asigurat un cadru în care exemplele practice arătau cum să trăiești având dragoste față de Dumnezeu și de aproape într-un context social specific.

Tora a constituit un ghid pentru israeliți, un manual etic la care să mediteze întreaga comunitate,¹² alcătuit în așa fel încât poporul să-l poată pune în aplicare.¹³ Poporul lui Dumnezeu trebuia să asimileze cu inima poruncile Domnului (Deut. 6:6). Internalizând Tora, Israel trebuia să învețe căile Domnului, să descopere înțelepciunea și să evite nebunia (Prov. 1-9). Odată ce Tora este înțeleasă ca un ghid, atunci devine mai ușor de înțeles cum a putut scrie psalmistul Psalmul 119 ca o rapsodie despre importanța meditației asupra Torei. Idealul este ca o comunitate care trăiește după legile date să nu aibă nevoie de judecători pentru a rezolva disputele datorită faptului că oamenii trăiesc înțelept după Tora, în *shalom* unii cu alții.

Cu toate acestea, marea parte rămasă din Vechiul Testament este un comentariu trist al felului în care Israel a eșuat să facă acest lucru. Israel s-a dovedit a fi incapabil să-L iubească pe Dumnezeu și să asculte de legea lui Dumnezeu. Ei aveau nevoie de iertare, o inimă nouă (Ier. 24:7; Ezech. 11:19) și o nouă împuternicire de a trăi înțelept și cu dragoste (Ier. 32:39).

Trinitatea ca soluție la problema neascultării lui Israel

Înțelegerea Trinității este crucială pentru a explica felul în care Dumnezeu a răspuns la eșecul lui Israel de a urma Tora.¹⁴ Creștinii abordează Vechiul Testament în lumina lui Isus care a pretins să fie autorul lui, interpretul desăvârșit și împlinirea promisiunilor lui. Luată împreună, crucificarea și învierea sunt acțiunea decisivă a lui Dumnezeu de a trata consecințele faptului că oamenii au respins o relație cu El și au eșuat să respecte legile Sale. Jertfa lui Isus pe cruce este jertfa care a fost desăvârșită și nu a mai existat nevoia de nicio altă jertfă de ispășire. Jertfa Lui a fost jertfa perfectă pentru păcat (Romani 8:3). Învierea Lui a demonstrat că blestemul care a căzut peste toți cei care nu au respectat legea a fost eliminat pentru cei care au o relație cu Cristos.

Dăruirea Duhului Sfânt la Rusalii este împlinirea profețiilor din Ieremia 31:33 și Ezechiel 36:26. Dumnezeu a promisă că în noul legământ va pune Duhul Său în oameni și îi va ajuta să urmeze poruncile Lui și să țină legea Lui.¹⁵ Acum Dumnezeu va scrie legea Lui în inima oamenilor.

A-L urma pe Isus înseamnă a ști că păcatele sunt iertate și a dezvolta o relație cu Dumnezeul triumf. Datorită a ceea ce a făcut Isus, cei care sunt în Cristos sunt transformați prin Duhul Sfânt spre asemănarea cu Fiul (Rom. 8:29) și sunt plasați în cadrul relației dintre Fiul și Tatăl. Duhul Sfânt este prezența dătătoare de putere a lui Dumnezeu, Cel prin care creștinii pot trăi într-o relație corectă cu Dumnezeu, iubindu-L și ascultându-L pe El.¹⁶

Transformarea noastră după chipul lui Cristos implică lucrarea Duhului Sfânt în viața noastră, așa încât suntem mai mult ciopliți după ascultarea în dragoste de Tatăl, care a caracterizat umblarea Domnului Isus pe pământ.

Ascultarea de poruncile lui Isus și învățarea a ceea ce presupune dragostea

La cina cea de taină, Domnul Isus a explicat decizia de a merge la cruce spunând: „pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și că fac așa cum Mi-a poruncit” (Ioan 14:31). El a continuat, explicând legătura directă între ascultarea Sa de Tatăl și ascultarea noastră față de El: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui” (Ioan 15:10).

Ce ne-a poruncit Isus? În noaptea cinei de taină, Domnul Isus le-a spus ucenicilor de trei ori: „iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu.”¹⁷ Dacă Isus ne-a poruncit să ne iubim unii pe alții, mai avem nevoie de altceva decât de aceasta? Trebuie să vedem cum trebuia exprimată dragostea în cadrul poporului Israel din Vechiul Testament?

Trebuie să privim în Vechiul Testament pentru a putea discerne cum să acționăm în dragoste. Dragoste înseamnă să-i dai bani unei persoane fără adăpost care este beată? Este bine ca un bărbat să-și întemeieze o familie cu mama lui vitregă dacă relația acesteia cu tatăl său s-a terminat? Dragoste înseamnă să oferi locuri de muncă bine plătite, dar care implică multe ore de stat la lucru? Cum răspundem la toate aceste întrebări și la altele asemănătoare?

Noi avem probleme și pentru că atunci când ne gândim doar la dragoste, nu există niciun ghid care să ne spună ce este bine și ce este rău. Ideea că ai nevoie doar de dragoste pentru a lua decizii duce la un fel de gândire care afirmă: „atâta timp cât pare corect și atâta timp cât nimeni nu este rănit evident și imediat, orice merge.” Aceasta este o greșeală serioasă, ilustrată de statistici care arată că doar 8%

dintre cuplurile căsătorite se despart în primii 5 ani după nașterea unui copil, în comparație cu 25% dintre cei care se căsătoresc după nașterea unui copil și 52% dintre cuplurile care trăiesc împreună fără a fi căsătorite.¹⁸ Copiii sunt răniți, dar și cuplurile, părinții, rudele, prietenii și viitorii parteneri. Angajamentul public și sprijinul comunității în cadrul căsătoriei fac o diferență semnificativă.

În ultimul rând, ființele umane păcătoase au o capacitate enormă de a se înșela singure și de a găsi motive atunci când cad în ispită. Dacă creștinii din ziua de azi nu învață de la poporul Israel și de la bisericile din Noul Testament cum să dezvolte standarde etice biblice, ei vor sfârși prin a avea standarde lumești. Dacă creștinii nu reflectă ceea ce Biblia ne arată despre standardele lui Dumnezeu, biserica nu va putea menține o moralitate distinctă pentru prea mult timp.

Relevanța Torei ca ghid practic pentru a arată dragoste unii față de alții

Pentru creștini, a-L urma pe Cristos este ceea ce contează. Prioritatea lui Isus față de Tora și profeți a fost arătată apostolilor la schimbarea la față (Matei 17:5). Atunci când căutăm să vedem cum putem pune în practică dragostea, ar trebui să ne uităm în primul rând la Domnul Isus. Tom Wright spunea: „Dumnezeul creator Și-a descoperit adevăratul model de umanitate în persoana lui Isus, dar există câteva feluri de comportament care nu se potrivesc nicidecum cu acest model.”¹⁹ Uitându-ne la Domnul Isus, trebuie să medităm atent la ceea ce ne-a învățat El despre Tora.

Domnul Isus însuși ne îndreaptă atenția asupra Torei ca parte a revelației lui Dumnezeu prin care putem descoperi ce înseamnă să-ți iubești

aproapele. Predica de pe munte, care este cea mai cunoscută învățătură morală a Domnului Isus cu privire la viața în împărăția lui Dumnezeu, este o meditație extinsă asupra Torei: explorarea poruncilor împotriva uciderii (Mat. 5:21-26), adulterului (5:27-32), mărturiei false (5:33-37) și poftei (6:19-24). Aici, Domnul Isus afirmă importanța Torei revelând principiile morale care stau la baza ei.

Departate de a aboli cerințele morale ale Torei, Domnul Isus le radicalizează, de fapt. Cristos ne învață că la baza poruncilor „să nu ucizi” și „să nu comiți adulter” stă obligația de a nu prețui în inima noastră mânia și pofta. „Moralitatea creștină” adevărată ar trebui să fie ascultarea din inimă a legilor morale bune ale lui Dumnezeu sub călăuzirea Duhului Sfânt. Pentru a lua decizii morale înțelepte, trebuie să ne însușim legea lui Dumnezeu și să medităm asupra ei cu ajutorul Duhului Sfânt.

Faptul că învățătura Domnului Isus este împlinirea Torei, n-ar trebui să ne surprindă pentru că ambele au fost date de Dumnezeu. Domnul Isus a fost Cel înspre care Tora a ținut.²⁰ Apostolul Pavel spune în Romani 7:14 că „Legea este duhovnicească,” ceea ce înseamnă că Tora aparține Duhului Sfânt.²¹ Tora este o parte specială a revelației legii lui Dumnezeu, care ar trebui înțeleasă de creștini prin puterea Duhului Sfânt, în lumina lucrării lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

Atât Tora, cât și învățătura Domnului Isus sunt construite pe temelia dragostei față de Dumnezeu și față de semenii. Acestea sunt cele mai importante elemente ale ordinii morale și subliniază faptul că ordinea morală este aceeași atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament. Caracterul personal al lui Dumnezeu nu s-a schimbat și în ciuda diferențelor culturale și a condițiilor sociale, natura

fundamentală a oamenilor nu s-a schimbat nici ea. Totuși, creștinii trăiesc după noul legământ, prin care avem o relație cu Dumnezeu bazată pe ascultarea și sacrificiul lui Cristos în locul nostru. Suntem copiii lui Dumnezeu nu pentru că ascultăm de ritualurile date de Moise, ci pentru că avem o relație cu Cristos.

Exemplul Sabatului

Cum pot urma legea lui Dumnezeu, reflectând asupra eticii din Vechiul și Noul Testament atunci când trebuie să iau decizii? Așa cum recunoștea Calvin, Sabatul nu înseamnă doar a te închina lui Dumnezeu. Este legat și de odihnă și de comunitate.²² În Vechiul Testament, străinii, servitorii și animalele trebuiau să aibă o zi de odihnă de la muncă în fiecare săptămână. În Deuteronom 5:14 se menționează explicit că Sabatul trebuie să fie văzut de toți, „pentru ca și robul tău, și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.” Nu este vorba ca fiecare persoană să aibă o zi din șapte liberă, ci este vorba de o pauză comună de la lucru și negoț²³ ca oamenii să se bucure și să-și întărească relațiile unii cu alții. Gândindu-ne la Vechiul Testament, putem aprofunda înțelegerea afirmației Domnului Isus: „Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru Sabat.”²⁴ A recunoaște dragostea ca motivul din spatele poruncii Sabatului ne ajută să înțelegem raționamentul său și motivul pentru care poate avea o relevanță continuă pentru viața noastră. Bineînțeles, în Romani 14:5 apostolul Pavel recunoaște faptul că creștinii pot avea diverse perspective asupra acestui subiect, dar atunci când hotărâm cum să ne trăim viața, trebuie să luăm în considerare impactul alegerilor noastre asupra celor din jur. Ca avocat foarte ocupat, dacă nu-mi stabilesc un timp regulat pe săptămână în care să stau cu soția și copiii, în scurt timp relația noastră va suferi. Ca și consumator, dacă îmi fac cumpărăturile duminică, cineva

trebuie să lucreze pentru a-mi vinde mie bunurile. Abilitatea lor de a întreține relațiile cu familia și prietenii este afectată de faptul că trebuie să lucreze în acea zi, ca să mă servească pe mine.

Cele două mari porunci nu fac ca celelalte porunci să fie redundante. În schimb, ele rezumă restul învățăturilor din Tora (Rom. 13:9). A fi atent la ceea ce ne-a revelat Dumnezeu că Îi place este o parte importantă a procesului de învățare despre felul în care să-L iubești pe Dumnezeu și pe semenii. Exemplul Domnului Isus și prioritatea dragostei exclud copiarea oarbă a Torei ca opțiune pentru creștini. Noi suntem chemați la ceva mai dificil, o sarcină creativă de a înțelege principiile morale care se găsesc în toată Biblia, de a medita la acele principii în lumina lui Cristos și cu ajutorul Duhului Sfânt și al bisericii, pentru a lua decizii înțelepte cu privire la aplicarea acelor principii în viața noastră cotidiană.²⁵ Aceasta este legea lui Dumnezeu pentru noi sau, cu alte cuvinte, legea lui Cristos.

Apostolul Pavel își bazează îndemnul cu privire la trăirea creștină pe învățătura sa despre identitatea creștină. Creștinii trebuie să învețe să trăiască într-un mod care este în concordanță cu noua lor identitate de copii ai lui Dumnezeu și temple ale Duhului Sfânt.

Pavel a știut că creștinii nu se mai supuneau Torei (Romani 6:15), ci erau sub legea harului lui Cristos (1 Corinteni 9:21). Aceasta nu însemna că Tora devenea irelevantă pentru felul în care trăiau. Apostolul Pavel citează Deuteronomul 32:35 în Romani 12:19 atunci când vorbește despre răzbunare. El mai citează Deuteronomul 25:4 „Să nu legi gura bouului când treieră grâul,” atunci când scrie despre plata și condițiile de muncă pentru lucrătorii creștini,²⁶ luând un principiu din Tora și aplicându-l creativ într-un nou context. Atunci când Pavel scrie corintenilor despre efectele trăirii în

păcat cu prostituatele, el oferă motive legate de relația lor cu Dumnezeu prin Cristos și prin Duhul Sfânt²⁷ împreună cu citatul din Geneza 2:24.²⁸

Rolul Duhului Sfânt în ascultarea creștină

Creștinilor li s-a dat Duhul Sfânt pentru a-i ajuta să interiorizeze legea lui Dumnezeu și să-i ghideze, atunci când meditează asupra ei. Duhul Sfânt transformă felul în care noi înțelegem legea lui Dumnezeu. Concepția creștină este că Dumnezeu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, uniți în dragoste unul pentru celălalt și încercând să ajungă prin dragoste la lumea pe care Dumnezeu a creat-o. Deși iudaismul și islamul pot lua în serios legea lui Dumnezeu și pot chiar gândi în termenii ascultării față de legea lui Dumnezeu din dragoste pentru Dumnezeu, niciuna din aceste religii care nu sunt trinitariene nu pot oferi nici asigurarea iertării lui Dumnezeu, nici promisiunea prezenței lui Dumnezeu care ne împuternicește să trăim vieți neprihănite. Datorită faptului că ei nu recunosc Trinitatea, aceste religii nu pot înțelege legea decât în termeni autoritari, în timp ce creștinii, știind că Dumnezeu este dragoste, pot înțelege legea lui Dumnezeu ca o expresie a dragostei Lui, care ne oferă călăuzirea înțeleaptă a lui Dumnezeu pentru conviețuirea noastră.

La cina cea de taină, Isus a explicat legătura dintre dragostea față de El, ascultarea de poruncile Lui și experimentarea prezenței lăuntrice a Duhului Sfânt. El a spus: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului.... căci rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14:15-17).

Isus spune direct că ascultarea de poruncile Lui este dovada dragostei noastre față de El la care se

așteaptă. Deși ascultarea de porunci nu va fi niciodată perfectă în această viață,²⁹ se așteaptă de la creștini ca, prin ajutorul Duhului Sfânt, să devină tot mai asemenea lui Cristos. Într-o predică din Ieremia 31:33, Jurgen Moltmann spunea că datorită faptului că Duhul Sfânt locuiește în ei, creștinii nu mai trăiesc „sub” lege, ci „în” lege.³⁰

Dar cum poate fi înțeleasă această trăire „în” lege ca libertate creștină? Aceasta poate fi explicată mai bine printr-o analogie. Imaginează-ți că ești fan al muzicii lui Bach. Vrei să-i prezinți unui prieten acea muzică și îi spui să o asculte. Speri ca pe măsură ce o ascultă tot mai mult să descopere el însuși frumusețea muzicii. Viața creștină se aseamănă cu aceasta situație: la început trăim după legea lui Dumnezeu pur și simplu pentru că este legea lui Dumnezeu, dar pe măsură ce trece timpul descoperim că este bună, că ne arată niște tipare de viață sănătoase care ajută pe fiecare membru al comunității să-și dezvolte identitatea unică înaintea lui Dumnezeu.³¹

Libertatea creștină nu este un permis fără scop care îți dă dreptul să faci orice, ci este bucuria descoperirii umanității noastre adevărate care rezultă din relația noastră de dragoste cu Dumnezeu triun. Prin călăuzirea Duhului, învățăm înțelepciunea, descoperim că legile lui Dumnezeu sunt bune și discernem ce înseamnă să iubești pe Dumnezeu și pe alții. Dacă am fi în stare să cooperăm pe deplin cu Duhul Sfânt, noi creștinii am fi dincolo de lege, în sensul că am asculta în mod liber și pe deplin toate cerințele legilor lui Dumnezeu, pentru că am internalizat cu desăvârșire legea lui Dumnezeu și am integrat-o deja în viața noastră.

Totuși, doar atunci când lucrarea de sfințire a Duhului Sfânt va ajunge la îndeplinire, când noi vom fi luați în glorie, vom descoperi pe deplin

soluția lui Dumnezeu la experimentarea legii ca sarcină extrinsecă. Prin Domnul Isus suntem aduși într-o relație de tată-fiu cu Dumnezeu Tatăl.³² Creștinii sunt predestinați de Tatăl să fie asemenea Fiului (Romani 8:29). Învierea noastră la o viață asemenea lui Cristos este asigurată prin prezența lăuntrică a Duhului Sfânt.³³

Într-o zi, datorită faptului că vom avea în lăuntru nostru plinătatea Duhului Sfânt vom deveni sfinți pe deplin, dorința noastră va fi în întregime aliniată la dorința Tatălui. Dragostea noastră pentru Dumnezeu, împuternicită și mediată de Duhul Sfânt, va fi perfect exprimată, așa încât posibilitatea de a păcătuți va fi de neimaginat. A face voia lui Dumnezeu va fi o a doua natură. Cu toate acestea, până atunci, meditarea asupra legii lui Dumnezeu, inclusiv asupra Torei, va fi o parte indispensabilă din înțelepciunea dăruită de Duhul Sfânt prin care discernem ce înseamnă în mod practic să-L iubești pe Dumnezeu în această lume.

Dr. David McIlroy, colaborator al proiectului Cambridge Papers, este avocat și teolog. El a finalizat recent un doctorat cu tema „O teologie trinitară a dragostei.”

Note:

[1] William Langland, *The Vision of Piers Plowman*, Passus I, line 161. Everyman 2nd edition, London: J. M. Dent, 1995, p.22.

[2] P. G. Nelson, în 'Christian Morality: Jesus' Teaching on the Law', *Themelios* 31, 2006, pp.4–17, explorează felul în care Domnul Isus a insistat asupra unei interpretări stricte cu privire la voia lui Dumnezeu în legătură cu divorțul și la înțelegerea radical diferită a sabatului față de abordarea rigidă a fariseilor.

[3] Rom. 6:14; Gal. 3:25.

[4] O abordare sugerată care răspunde la ultimele două întrebări este disponibilă la www.jubilee-centre.org.

[5] Împlinirea aspectelor morale, ceremoniale și civile ale Torei de către Domnul Isus nu este subiectul acestei lucrări. Acest subiect se poate găsi explicat în McIlroy, *A Biblical View of Law and Justice*, Carlisle: Paternoster, 2004, pp.122–130.

[6] Există o lungă dezbatere legată de statutul Torei pentru creștini: vezi Greg L. Bahnsen, Walter C. Kaiser, Douglas J. Moo, Wayne G. Strickland și Willem A. Van Gemeren, *Five Views on Law and Gospel*, Grand Rapids: Zondervan, 1996. Argumentul acestei lucrări este că perspectiva trinitariană redefiniște acea dezbatere.

[7] Gen. 3:8.

[8] Gen. 1:28; 2:17.

[9] Acest lucru este adevărat atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament deși felul în care este înțeleasă legea lui Dumnezeu este diferit. Poziția adoptată în această lucrare este opusă celei exprimate de Anders Nygren care, în *Agape and Eros*, London: SPCK, 1953, suținea că Vechiul Testament a revelat un Dumnezeu al legii și

dreptății, iar Noul Testament pe Dumnezeuul dragostei, nu al legii.

[10] Pentru a înțelege complexitatea semnificației Torei, vezi Jonathan Burnside, *God, Justice and Society*, Cambridge University Press, 2009.

[11] Christopher J. H. Wright, *Old Testament Ethics for the People of God*, IVP, 2004, pp.65–73.

[12] Deut. 6:6–9; Ps. 19, 119.

[13] J. Burnside, 'Criminal Justice', în M. Schluter și J. Ashcroft (eds.), *Jubilee Manifesto*, IVP, 2005, pp.234–54, pp.245–36.

[14] Articolele publicate de autorii *Cambridge Papers* care au o temă trinitară clară includ: Michael Ovey, 'The human identity crisis: can we do without the Trinity?', *Cambridge Papers*, Vol. 4 No. 2, June 1995; Michael Schluter, 'The relationships option', *Engage* 1, Spring 2003; și 'Three relational dimensions of justice: defining the moral order, upholding the moral order, and putting things right', în Paul Beaumont și Keith Wotherspoon (eds.) *Christian Perspectives on Law and Relationism*, Carlisle: Paternoster, 2000, pp.1–18; as well as McIlroy, 'The Trinity, Politics and the Law', *Whitefield Briefing* 10(1), 2005, și 'A Trinitarian Reading of Aquinas's Treatise on Law', *Angelicum* 84, 2007, pp.277–292.

[15] Ezechiel 36:27.

[16] C. J. H. Wright, *Knowing the Holy Spirit through the Old Testament*, Oxford: Monarch, 2006, pp.129–31.

[17] Ioan 13:34; 15:12, 17. Isus a dat și alte porunci, în special Marea Trimitere din Matei 28:19, însă porunca de a ne iubi unii pe alții este una care apare în mod repetat în relatarea lui Ioan despre cina cea de taină pe care o explorez aici.

[18] John Ermisch și Marco Francesconi, 'Patterns of Household and Family Formation', în Richard Berthoud și Jonathan Gershuny, (eds.), *Seven Years in the Lives of British Families*, Bristol: The Policy Press, 2000, pp.21–44.

[19] Tom Wright, *Paul for Everyone: 1 Corinthians*, SPCK, 2004, p.67.

[20] Rom. 10:4 este mai bine tradus cu „Cristos este scopul legii,” decât cu „Cristos este sfârșitul legii.”

[21] Gordon D. Fee, *God's Empowering Presence*, Hendrickson, 1994, pp.29, 510. Vezi și Neemia 9:13.

[22] John Calvin, *Instruction in Faith* (1537), în traducerea lui P. Fuhrmann, Westminster John Knox Press, 1992, pp.30–32.

[23] Vezi Neemia 10:31 și 13:15–22.

[24] Marcu 2:27.

[25] O analiză atentă a ceea ce Biblia ne învață cu privire la legea lui Dumnezeu implică diverse aspecte importante de natură hermeneutică, culturală și teologică, însă o asemenea investigație este dincolo de obiectul acestei lucrări.

[26] 1 Cor. 9:9; 1 Tim. 5:18.

[27] „trupurile voastre sunt mădulare ale lui Cristos” (1 Cor. 6:15); „trupul vostru este Templul Duhului Sfânt” (1 Cor. 6:19); „ați fost cumpărați cu un preț” (1 Cor. 6:20).

[28] „cei doi vor fi un singur trup.”

[29] A se vedea dialectica utilizată în 1 Ioan.

[30] Jürgen Moltmann, *The Power of the Powerless*, tr. by M. Kohl, London: SCM, 1983, p.42. Regretabil, această perspectivă nu este urmată consecvent de Moltmann în cealaltă lucrare: vezi cap. 2 din

McIlroy, *A Trinitarian Theology of Law*,
Paternoster, în curs de apariție.

[31] De aici accentul pe a învăța legea Domnului:
vezi Exod. 33:13; Deut. 4:10; 1 Sam. 12:23; și, mai
ales, Ps. 119.

[32] Ioan 20:17; 16:10, 17, 28; 14:1–3.

[33] Rom. 8:11; 1 Cor. 15:42–53.

Articolele din seria *Cambridge Papers*
publicate în 2016 de către
Centrul Areopagus din Timișoara,
cu sprijinul oferit de
Christian Political Foundation for Europe

Promises, promises
(Caroline Eade)

The law of love
(David McIlroy)

Redefining Marriage: the case for caution
(Julian Rivers)

*Globalization and the world economy – for richer
for poorer, for better or worse?*
(Paul S Mills)

*Co-belligerence and common grace: Can the enemy
of my enemy be my friend?*
(Daniel Strange)

*‘To release the oppressed’ - Reclaiming a biblical
theology of liberation*
(John Coffey)

